

ВІТАЛЬНА ЛЮБОВІ МІНЕНКО ДО ЇЇ СЛАВНОГО ЮВІЛЕЮ

Валерій ФРАНЧУК,
лауреат Національної премії України імені Тараса Шевченка,
заслужений художник України,
лауреат премії імені Василя Стуса

Упевнений, що обов'язково знайдуться чесні мистецтвознавці,

які візьмуться за величну справу розшифрувати "Код Любові Міненко". Та коли то буде, а поки що візьму на себе сміливість і спробую роз-

повісти про цю славу мисткиню.

Вражає її чистота і віра. Не один десяток років ця жінка, невгамовна "амазонка", як сказав славний Опанас Заливаха, сучасного українського мистецтва виборює на сльозах і крові дорогу в мистецтві. Прабатьківська "борозна", якою, як вправний орач, Любов Міненко із твору в твір прокладає до душ глядачів свої думки й ідеї, щоразу поглиблюючись у творчих пошуках. Її місія світла, а живопис бездоганно композиційно витриманий і глибоко втрамбований в український мелос, діє на грані реального і божественного. Вона проводить лінію (рілля) на полотні, й та лінія запрошує тебе в дивну подорож благословенною правічною отчою українською землею. Люба виплітає візерунки-мережива дивовижної пластики, виграє веселковими барвами, поглинає фантастичністю, і в той же час простотою вирішення. Це вихор її темпераменту, вісь зв'язку землі й неба, часу й простору, живий

зразок високої жертвності Любові Міненко до своїх витоків, до України, з якої бере тепло талант сучасної української мисткині. Душа її наскільки ніжна, настільки й ранима. Вона вимагає уваги й підтримки. Люба своєю творчістю хоче приголубити всіх, розповідає свою притчу про любов і про нас.

Чому ж керівництву Національної спілки художників України бракує часу почути її спів?

Чому держава не вважає за потрібне віддячити достойно цій трудівниці за її високу "борозну" на сучасній українській мистецькій ниві, яку виорює й засіває світлом і добром Любов Міненко?

Якось Євген Олександрович Сверстюк сказав: "Вона ще здивує світ!" Моя ж думка як художника така: Любов Міненко вже давно дивує світ. Люди України її бачать, знають і шанують, але, на жаль, від державної влади жодної уваги немає і до шістдесятиріччя.